

letariaat volbrengen, wil zijn bevrijdingsstrijd doeltreffend zijn.

VERANTWOORDING.

VERANTWOORDING.

v.P. te H.	f.	1.50
de J. te Den H.		1.--
A. de B. te A.		1.--
G. te A.		10.--
J.E. te A.		3.13

P. I. C. PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (a)
A'DAM - GEM. GIRO C 2885

Deze mededeelingen worden
toegezonden aan de Rev. pers.
Men wordt verzocht te plaatsen
wat voor de lezers van belang
kan zijn. Op aanvraag krijgt
ieder deze mededeelingen ge-
regeld toegesonden. Gaarne
ontvangt het secretariaat de
uitgaven der verschillende or-
ganisaties als -ruilmateriaal.

Amsterdam 1929 November No. 2
DE KLASSENSTRIJD IN ENGELAND.

De vakverenigingen als onderhandelaars.
Het karakter van de malaise.
De houding van de Komm. Partij in Engeland.

De Engelsche arbeidersklasse, eenmaal de arbeidersaristocratie der wereld, eenmaal de best-betaalde loonslaven op den aardbol, heeft haar bevoorrechte positie sinds de groote crisis van 1921 moeten opgeven. De eene industrie na de andere verklaarde, bij de hooge loonen niet meer als concurrent op de wereldmarkt te kunnen optreden en daarom was het in "het algemeen belang", in het "belang der nationale industrie", dat de loonen omlaag gingen. De arbeiders moesten begrijpen, dat je geen veeren van een kikker kan plukken.

Mochten de arbeiders dat nu misschien niet zoo precies begrijpen, de vakverenigingsleiders snaptten dat best. Ze lieten het daarom zelden of nooit tot een staking komen, omdat ze zeer goed wisten, dat deze niet te winnen was, omdat ze heel goed wisten, dat een staking de rentabiliteit van het in een bedrijf gestoken kapitaal nu juist niet verhoogt. Mag dit soms wel het geval zijn, meestal is dit natuurlijk niet zoo. De Vakbonden boden dan ook geen strijd met "het Onmogelijke" aan en ze stemden na wat heen en weer praten in een loonsverlaging toe. De "strijd" voor verbetering der arbeidsvoorwaarden liep alleen nog hierop uit, dat de bestuurders onderhandelden over de grootte der loonsverlaging. Stelden de patroons b.v. 15% voor, en kwam het bij de onderhandelingen tot 10%, dan eindigde de "strijd" met een overwinning voor de vakbonden, want ze hadden 5% loonsverlaging tegengehouden. Zoo ging en gaat de Engelsche arbeidersklasse (en niet alleen de Engelsche) als maar overwinnende naar den ondergang.

DE CRISIS. De aanhoudende malaise in de engelsche industrie is inderdaad geen phantasie van de ondernemers, doch de ware werkelijkheid. Het is de uitdrukking voor het feit, dat de productiekosten in Engeland hooger zijn, dan b.v. in Duitschland of Amerika, het is de uitdrukking van het feit, dat in de industrie gestoken kapitaal niet rendeert. Nu is dat op zich zelf niets byzonders, het is een verschijnsel, dat in de kapitalistische warenproductie regelmatig terugkeert, het is met deze productiewijze een eigenaardig geval: ze werkt voor de winst, dit is dus haar bestaansgrond, maar door de onderlinge concurrentiestrijd tusschen de ondernemingen wordt deze winst voortdurend vernietigd, ze werkt zich dus voortdurend tegen zelf de grond in, ze slaat zich zelf voortdurend van haar bestaansgrond los.

Tusschen de ondernemingen is dus een voortdurende wedstrijd, om de productiekosten lager te houden dan bij de concurrent. Daardoor een razend snelle ontwikkeling der techniek: de afgelopen honderd jaren hebben aan technische ontwikkeling meer gebracht, dan de twintig eeuwen, die vooraf gingen.

Ligt er dus niets byzonders in, dat het kapitaal in Engeland niet voldoende rendeert, het is wel iets byzonders, dat het deze toestand niet kan overwinnen. Dit wordt veroorzaakt door "de leeftijd" van het Engelsche kapitalisme.

2

Zooals bekend, zijn de leiders der industrie in de heele wereld ertoe overgegaan, de bedrijven te "rationaliseeren". Ze voerden geheel nieuwe bedrijfsmethoden door, bouwden het geheele productieapparaat om en konden daarmee de productiekosten weer dusdanig doen dalen, dat het kapitaal weer rendeerte. Natuurlijk zoo lang als 't duurt. De Engelsche industrie kon dit nobele voorbeeld van de Fransche, Duitsche, Amerikaansche en Italiaansche bedrijfsleiders niet volgen. Engeland is het oudste industrieele land en zit zoodoende ook met het oudste productieapparaat opgescheept. De kwestie draait hier niet om een "ombouw" der bedrijven, maar voor Engeland beteekent het, dat feitelijk de heele boel tegen de grond moet, om er moderne bedrijven van te maken. Het beteekent dus, dat de miljoenen, die nu nog in het Engelsche productieapparaat zitten, een vinding afgeschreven moeten worden, d.w.z. de Engelsche bourgeoisie, die de bezitter van de bedrijven is, moet feitelijk "ontelgend" worden, in dien zin, dat de bedrijven niets meer waard zijn.

Men is zich dit in leidende kringen der bourgeoisie zeer goed bewust, maar daarmee zijn ze natuurlijk niet geholpen. Het is voor de Engelsche bourgeoisie een hopeloos geval. In deze situatie zit er weinig anders op, dan dat de kapitalisten de verlagings van den kostprijs door de arbeiders laten betalen; ze verlagen de loonen. Toch zal ook dit niets baten. De verscherpte concurrentiestrijd, die internationaal met voortdurend grooter hevigheid wordt gevoerd, maakt de achterstand van het Engelsche productieapparaat steeds grooter. De loonen zullen daarmee steeds meer verlaagd moeten worden. **DE ABSOLUTE VERARMING IS VOOR DE ENGELSCH-ARBEIDERSKLASSE INGETREDEN.** (Dit is ook voor de geheel arbeidersklasse der hoog-industrieele landen het geval, maar uit andere oorzaak).

Het Engelsche proletariaat wordt daarmee in werkelijkheid voor de revolutie geplaatst, die dan de bewegingswetten van de warenproductie, de productie om de winst, om de rentabiliteit van het kapitaal, ophert. De linkssocialisten in Engeland hebben wel een schoon program opgezet, om de bedrijven, die bij een "behoorlijk" loon voor de arbeiders niet kunnen bestaan, te "nationaliseeren", maar daarmee wordt de productiviteit nu juist niet verhoogd, de productiekosten worden daarmee niet verlaagd. Het eenige nuttige van dergelijke experimenten zou zijn, dat het bankroet van het staatskapitalisme spoedig aan den dag trad. Ook het recept van een "arbeidersregering" verandert aan deze stand van zaken niemandal.

Het is nu maar de vraag, hoe de Engelsche arbeidersklasse op die voortdurende aanvallen op haar arbeidsloon reageert. En dan moet direct gezegd: er breekt zich wel een z.g. kankerstemming tegen de vakverenigingsbestuurders baan, men scheldt ze "verraders" en "bondgenooten van het kapitaal", maar van een eigenlijke actie tegen de vakbonden, van een zelfstandige strijd buiten en tegen de vakverenigingen is nog weinig te bespeuren. De Kommunistische Partij van Engeland acht zich geroepen, de ontevredenen om zich te verzamelen, wat in haar blad "WORKERS LIFE" tot uiting komt. Daar doet dit blad den volke kond, dat "De strijd der textiel-, spoorweg- en mijnarbeiders breekt uit!" en "De algemeene werketaking breekt zich overal baan!", waar de wensch waarschijnlijk de vader van de gedachte is. Verder verkondigt ze, dat de strijd tegen DE VAKVERENIGINGSBUROKRATIE, ONAFHANKELIJK VAN DEZE, MOET EN ZAL WORDEN GEVOERD. Het roept de arbeiders toe: **VORMT BEDRIJFSCOMITÉ'S, KIEST EIGEN STAKINGSLEIDERS.** Past op voor de valstrikken der bonzen, wat loonsverlaging beteekent.

3

" ONAFHANKELIJKE STRIJD IS DE EENIGE WEG ! "

Verder ervaren we uit dit nummer van 20 Sept. '29, hoe als protest tegen de loonsverlaging in de katoenindustrie, die met behulp der vakvereniging werd doorgevoerd, resoluties van de arbeiders binnenkwamen, die een staking verlangden, als ook dat de arbeiders wilden weigeren, langer contributie aan de vakverenigingen te betalen. Het antwoord van de K.P.E. daarop is: (vetgedrukt:)

" DE VAKVERENIGINGEN VERLATEN IS NIET GOED ! "

Daar kan een gewoon mensch niet meer bij. De K.P.E. roept op tot zelfstandigen strijd buiten en tegen de vakverenigingen. Er moet een loonsverhoging van 12½% gediucht worden, terwijl de strijd gevoerd zal worden onder leiding van uit de massa gekozen textielarbeiders. Men moet tegen de bureaucraten strijden en afzien van de stakingsondersteuning der vakverenigingen. En nochtans luidt het bevel: **Blijf in de Vakverenigingen!**

Deze houding komt tenslotte hierop neer, dat men de revolutionair wil uithangen, maar in waarheid de vorming van een strijdfrent verhinderen wil.

Het heeft weinig zin, op de gebeurtenissen in Engeland vooruit te loopen. Maar zooveel is zeker, dat een werkelijke strijd van de massa's niet uitblijven kan. Ze staan dan ook tegenover hun vakbeweging, zooals overal in de hoog-industrieele landen: dat beteekent, dat ook in Engeland de vakbeweging vernietigd moet worden, alvorens er sprake kan zijn van een overwinnende arbeidersklasse in Engeland.

P. I. C.

**PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN**

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (o)
A'DAM - GEM. GIRO C 2885

Deze mededeelingen worden
toegezonden aan de Rev. pers.
Men wordt verzocht te plaatsen
wat voor de lezers van belang
kan zijn. Op aanvraag krijgt
ieder deze mededeelingen ge-
regeld toegezonden. Gaarne
ontvangt het secretariaat de
uitgaven der verschillende or-
ganisaties als ruilmateriaal.

Amsterdam 1929 December No. 1

De werkloosheid in Duitsland
Rusland als producent van sprekende films
De ontwikkeling der techniek en de be-
teekenis hiervan in en voor het
kapitalisme.

DE WERKLOOSHEID IN DUITSCHLAND.

Door de periodiek voorkomende crises in het kapitalistische stelsel werd het industriële reserveleger vergroot, waardoor in zeker opzicht de werkloosheid een graadmeter van de productie was. De na-oorlogsjaren geven echter een verandering te zien. Door de rationalisatie en moderniseering der bedrijven wordt de productie vergroot. Gedwongen door de noodzakelijkheid om mee te kunnen concurreren, moeten steeds de nieuwste vindingen in bedrijf genomen worden. De gevolgen hiervan blijven niet uit. Arbeiders worden ontslagen. De machine doet het werk. Zoo kan men dus een groote toename der werkloosheid constateeren, zonder dat de productie verminderd wordt. De deutsche arbeidsmarkt geeft interessante cijfers te zien.

	Steuntrekkenden:	1929	Vermeerdering
	1928		
15 Juli	669.415	912.424	243.011
15 Augustus	648.615	870.203	221.588
15 September	658.854	894.286	235.432
15 October	683.292	949.587	266.295

Aangezien deze ambtelijke cijfers alleen de steuntrekkenden vermelden, kan het aantal werkloozen gerust op circa 2 miljoen aangenomen worden. Alzoo een groote vermeerdering van werkloozen zonder noemenswaardige vermindering der productie. Zelfs is voor sommige industrien de productie aanzienlijk vermeerderd. De handelsbalans van Duitschland is sedert eenige maanden weder actief. Het uitvoeroverschot bedroeg voor October 147 miljoen mark. Oogenschijnlijk gaat het dus goed. De werkelijkheid laat ons anders zien. De crises, die kort geleden in de beurspaniek tot uitdrukking gekomen is, waarover in de P.I.C. No.1 van November uitvoerig geschreven is, zal wederom een groote stijging van het aantal werkloozen veroorzaken.

Uit dit alles komt duidelijk het anti-sociale karakter der kapitalistische maatschappij naar voren. Werd vroeger door de moderniseering der industrie, waardoor dus ook arbeiders werkloos werden, steeds nieuwe werkgelegenheid geschapen, tegenwoordig wordt de vooruitgang der techniek uitsluitend gebruikt voor de rationalisatie der industrie. Het kapitalisme, eens een factor in de ontwikkeling der maatschappij, is nu geworden tot een rem, hetgeen in het geheele maatschappelijke leven tot uitdrukking komt.

RUSLAND ALS PRODUCENT VAN SPREKENDE FILMS.

De gloeiende revolutionaire energie van de kameraden van de Derde Internationale openbaart zich sinds men met de doorvoering van het 5 jaars plan bezig is, hoofdzakelijk op industrieel terrein. Het geniale van het stalinisme ligt daarin, dat men tot erkenning gekomen is, dat het kapi-